

اخلاق اسلامی

در حدیث «نبوی»^۱ وارد است که: ((برای برادران مؤمن بر یکدیگر سی حق است، که آدمی بری الذمه نمی شود، مگر با به جای آوردن آنها، و یا آنکه از او عفو نماید و از تقصیر وی در ادای حقیش درگذرد)):

۱. اگر گناهی در حق او از برادر مؤمن سرزند یا تقصیری از وی صادر شود، از او بگذرد.
۲. اگر غریب باشد، او را دلداری دهد و با وی مهربانی نماید.
۳. چنانچه بر عیبی از او واقف می باشد، بپوشاند.
۴. اگر لغزشی از وی به وجود آید، چشم از او بپوشاند.
۵. گر عذرخواهی نماید، عذر او را بپذیرد.
۶. اگر کسی غیبت برادر مؤمنی را کند، وی را منع نماید.
۷. آنچه را خیر او می داند، به وی برساند و پند و نصیحت از او باز نگیرد.
۸. دوستی او را محافظت کند و شرایط دوستی را به جا آورد.
۹. حقوق وی را منظور داشته باد.
۱۰. اگر مریض باشد، از او عیادت کند.
۱۱. به جنازه ی وی حاضر شود.
۱۲. هر وقت او را بخواند، اجابت کند.
۱۳. اگر هدیه ای برای او بفرستد، بپذیرد.
۱۴. اگر با او نیکی کند، مکافات نماید.
۱۵. اگر نعمتی از او برسد، شکر آن رابه جای آورد.
۱۶. وی را یاری نماید.
۱۷. ناموس و عرض او را در اهلیش محافظت کند.
۱۸. حاجت وی را برآورد.
۱۹. آنچه از او سؤال نماید، رد نکند.
۲۰. اگر عطسه کند، تحیت او نماید.
۲۱. گمشده ی او را راهنمایی کند.
۲۲. سلام وی را جواب گوید.
۲۳. با او به گفتار نیک تکلم نماید.
۲۴. نعمت های وی را نیکو شمارد.
۲۵. قسم های او را تصدیق کند.
۲۶. با او دوستی کند و از دشمنی وی احتراز نماید.
۲۷. او را یاری کند، خواه ظالم باشد یا مظلوم؛ و یاری او در وقت ظالم بودن این است که او را از ظلم ممانعت کند؛ و در وقت مظلوم بودن آنکه او را اعانت نماید.
۲۸. او را تسلیم دشمن نکند و وی را به تنها گذاردنش خوار نگرداند.
۲۹. برای او دوست داشته باشد آنچه را برای خود دوست می دارد از نیکی ها.
۳۰. و برای او مکروه شمارد آنچه برای خود مکروه می شمارد از بدی ها.

۱. بحارالانوار، ج ۷۴، ص ۲۳۶، ح ۳۶.